ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକ ଶତ ଏଗାରୋଟି

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ହାୟରେ ଅବୁବକରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗୁରୁତ୍ୱର ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger
2024-03-02

ପ୍ରଥମ ହାୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ, ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପରେ ଯେ ନେତା ଆସିଥିଲେ, ସେ ଥିଲେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁର ଅବୁ ବକ୍ର ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାହ ଇବ୍ନ ଅବି କୁହାଫା। ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଅବୁବକର ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ। ସେ ଓ ମହମ୍ମଦ—ଉଭୟଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖ ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ପଦରେ ମିଳେ। ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପରେ ଅବୁବକର ପ୍ରଥମ ଇସ୍ଲାମିକ ଶାସକ ଥିଲେ, ଏବଂ ଇତିହାସରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି ଯେ ସେ ନିଜ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ; ସେହି ଆଦେଶ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅର ଚତୁର୍ଥ ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେହି ଆଦେଶ ମୋହରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ତୃତୀୟ ହାୟର ଆଗମନ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; ଯାହା ଏହିପରି ସପ୍ତମ ତୂରୀ ମଧ ଥିଲା, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ମଧ ଥିଲା।

> ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ଦୂତ ତୁରୀ ବାଜାଇଲେ; ତାହା ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଆକାଶରୁ ପୃଥିବୀକୁ ଗୋଟିଏ ତାରା ପତିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତର ଚାବି ଦିଆଗଲା। ସେ ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତ ଖୋଲିଲେ; ଏବଂ ସେହି ଗର୍ତ୍ତରୁ ଗୋଟିଏ ମହାଭଟ୍ଟିର ଧୂଆଁ ପରି ଧୂଆଁ ଉଠିଲା; ଏବଂ ସେହି ଗର୍ତ୍ତର ଧୂଆଁର କାରଣରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆକାଶ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇଗଲା। ଏବଂ ସେହି ଧୂଆଁରୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପଙ୍ଗପାଳ ବାହାରିଆସିଲେ; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବିଛାମାନଙ୍କର ଯେପରି ଶକ୍ତି ଥାଏ, ସେହିପରି ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଗଲା ଯେ, ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ଘାସକୁ, କୌଣସି ସବୁଜ ବସ୍ତୁକୁ, କିମ୍ବା କୌଣସି ଗଛକୁ କ୍ଷତି ନ କରନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେହି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ, ଯେମାନଙ୍କର ଲଲାଟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨:୧–୪।

ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପଡ଼ିଥିବା "ତାରା" ମହମ୍ମଦ ଥିଲେ, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୬୦୬ ମସିହାରେ ନିଜର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ "ଚାବି" ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା "ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତ"କୁ "ଖୋଲିବା" ପାଇଁ ଥିଲା, ଯେପରି "ଧୂଆଁ" "ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ବାୟୁ"କୁ ଅନ୍ଧକାରମୟ କରିଦେଉ, ଏବଂ "ପଙ୍ଗପାଳମାନଙ୍କୁ" ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ, ଯେମାନଙ୍କୁ "ବିଛାମାନଙ୍କ" ଶକ୍ତିପରି "ଶକ୍ତି" ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେହି ଚାବି ଏକ ସାମରିକ ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା, ଯାହା ରୋମୀୟ ସାମରିକ ଶକ୍ତିରେ ଦୁର୍ବଳତା ସୃଷ୍ଟି କଲା, ଏବଂ ଏହିପରି ଇସ୍ଲାମୀୟ ଯୁଦ୍ଧବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦୟକୁ ସମ୍ଭବ କରାଇଲା। ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତ ଆରବକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ, ଯାହା ଇସ୍ଲାମର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ; ଏବଂ ଧୂଆଁ ଇସ୍ଲାମର ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହା ପୃଥିବୀବ୍ୟାପୀ ଭାବେ ପ୍ରସାରିତ ହେବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଏକେ ଭୂଭାଗକୁ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଉତ୍ତର ଆଫ୍ରିକା, ଦକ୍ଷିଣ ଇଉରୋପ ଏବଂ ଆରବ ଜୁଡ଼ି ଛିତରାଇଯାଉଥିବା ପଙ୍ଗପାଳର ଝୁଣ୍ଡମାନେ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି। ପଙ୍ଗପାଳମାନେ ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ "ଶକ୍ତି" ସାମରିକ ଶକ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରେ। ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ବିଛାମାନଙ୍କ ପରି ହେବାକୁ ଥିଲା, ଯେମାନେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭାବେ ଆଘାତ କରନ୍ତି। Uriah Smith କହିଛନ୍ତି:

> "ଆକାଶରୁ ପୃଥିବୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ତାରା ପଡ଼ିଲା; ଏବଂ ତାହାକୁ ଅଗାଧ ଗର୍ତ୍ତର ଚାବି ଦିଆଗଲା।"

> "ଯେତେବେଳେ ପାରସୀ ସମ୍ରାଟ ନିଜ କଳା ଓ ଶକ୍ତିର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଚିନ୍ତନ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ମକ୍କାର ଜଣେ ଅପରିଚିତ ନାଗରିକଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ, ଯେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରେରିତପୁରୁଷ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେ ସେହି ଆମନ୍ତ୍ରଣକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ଏବଂ ପତ୍ରଟିକୁ ଛିଣ୍ଡିଦେଲେ। 'ଏହିପରି,' ଆରବୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେ, 'ଈଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟକୁ ଛିଣ୍ଡିଦେବେ, ଏବଂ ଖୋସ୍ରୋଏସଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ।' ପୂର୍ବର ଏହି ଦୁଇ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସୀମାସନ୍ନିହିତ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥିତ ହୋଇ, ମହମ୍ମଦ ପରସ୍ପର ବିନାଶର ଅଗ୍ରଗତିକୁ ଗୁପ୍ତ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ପାରସୀ ବିଜୟମାଳାର ମଧ୍ୟରେ ସେ ଏହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରିବାକୁ ସାହସ କଲେ ଯେ, ବହୁ ବର୍ଷ ବିତିବା ପୂର୍ବରୁ, ବିଜୟ ପୁନର୍ବାର ରୋମୀୟମାନଙ୍କର ପତାକାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଆସିବ। 'ଯେ ସମୟରେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରାଯାଇଥିବା ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ସେ ସମୟରେ ତାହାର ସିଦ୍ଧିରୁ ଅଧିକ ଦୂରସ୍ଥ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଥିବାକୁ

ପାରୁନଥାନ୍ତ ।; କାରଣ ହେରାକ୍ ଲିଅସଙ୍କ ଶାସନର ପ୍ର ଥମ ବାରୋଟି ବର୍ଷ ସାମ୍ର ାଜ୍ୟ ର ସନ୍ନ ିକଟ ପତନକୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲା ।'..."

"ଖୋସ୍ରୋସ୍ ଆସିଆ ଓ ଆଫ୍ରିକାରେ ରୋମୀୟ ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କୁ ବଶୀଭୂତ କଲେ । ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ 'ରୋମୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ' 'କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲର ପ୍ରାଚୀରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ହୋଇପଡ଼ିଲା, ସହିତ ଗ୍ରୀସ୍, ଇଟାଲୀ, ଓ ଆଫ୍ରିକାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ, ଏବଂ ଆସିୟାତଟରେ ଟାୟରରୁ ଟ୍ରେବିଜୋଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ସାମୁଦ୍ରିକ ନଗର ।' ଛଅ ବର୍ଷର ଅନୁଭବ ଶେଷରେ ପର୍ସୀୟ ସମ୍ରାଟଙ୍କୁ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ ଜୟ କରିବାର ପ୍ରୟାସ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଓ ରୋମୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ମୁକ୍ତିମୂଲ୍ୟସ୍ୱରୂପ ବାର୍ଷିକ କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କଲା,—ଏକ ହଜାର ଟାଲେଣ୍ଟ ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ଏକ ହଜାର ଟାଲେଣ୍ଟ ରୂପା, ଏକ ହଜାର ରେଶମୀ ବସ୍ତ୍ର, ଏକ ହଜାର ଘୋଡ଼ା, ଏବଂ ଏକ ହଜାର କୁମାରୀ । ହେରାକ୍ଲିଅସ୍ ଏହି ଲଜ୍ଜାଜନକ ଶର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେ । କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବଦେଶର ଦରିଦ୍ରତା ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ଧନରାଶି ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଯେ ସମୟ ଓ ଅବକାଶ ପାଇଥିଲେ, ତାହାକୁ ଏକ ସାହସୀ ଓ ମରଣପଣ ଆକ୍ରମଣର ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନସହକାରେ ବ୍ୟୟ କରାଗଲା ।"

"ପର୍ସିଆର ରାଜା ସେହି ଅଖ୍ୟାତ ସାରାସେନକୁ ଅବହେଳା କଲେ, ଏବଂ ମକ୍କାର କଥିତ ନବୀଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଉପହାସ କଲେ । ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପତନ ମଧ୍ୟ ମହମ୍ମଦୀୟ ଧର୍ମ ପାଇଁ, କିମ୍ବା ଏକ ପ୍ରବଞ୍ଚନାର ସଶସ୍ତ୍ର ସାରାସେନିକ ପ୍ରଚାରକମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ, କୌଣସି ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ଦେଇନଥାନ୍ତା, ଯଦିଓ ପର୍ସିଆନମାନଙ୍କର ସମ୍ରାଟ ଏବଂ ଆଭାରମାନଙ୍କର ଖାଗାନ (ଆଟିଲାଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସିଜରମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଅବଶେଷ ଭାଗ କରି ନେଇଥାନ୍ତି । ଖୋସ୍ରୋଏସ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପତିତ ହେଲେ । ପର୍ସିଆନ ଏବଂ ରୋମାନ ରାଜତନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପରଙ୍କ ଶକ୍ତିକୁ କ୍ଷୟ କରିଦେଲେ । ଏବଂ ଏକ ତଲୱାର ମିଥ୍ୟା ନବୀଙ୍କ ହାତରେ ଦିଆଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ଗତିକୁ ରୋକି ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଥାନ୍ତେ, ସେମାନଙ୍କର ହାତରୁ ସେହି ତଲୱାର ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଖସିପଡ଼ିଲା ।"

"'ସ୍କିପିଓ ଏବଂ ହାନିବଲଙ୍କ ଦିନଠାରୁ, ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ହେରାକ୍ଲିୟୁସ୍‌ଯାହା ସାଧନ କରିଥିଲେ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ସାହସିକ ପ୍ରୟାସ କେବେ କରାଯାଇନଥିଲା । ସେ କଳା ସାଗର ଓ ଆର୍ମେନିଆର ପର୍ବତମାଳା ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ପଥକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ, ପର୍ସିଆର ହୃଦୟଭାଗକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ମହାରାଜଙ୍କ ସେନାବଳକୁ ନିଜମାନଙ୍କ ରକ୍ତାକ୍ତ ଦେଶର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ପଛକୁ ଡାକି ଆଣିଲେ ।'"

"ନିନେବହର ଯୁଦ୍ଧରେ, ଯାହା ପ୍ରଭାତରୁ ଏକାଦଶ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାନକ ଭାବେ ଯୁଦ୍ଧ କରାଗଲା, ଭଙ୍ଗିଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିବା ଧ୍ୱଜଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି, ପାର୍ସୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଠାଇଶିଟି ଧ୍ୱଜ ଦଳୀୟ ଚିହ୍ନ ଭାବେ ହସ୍ତଗତ କରାଗଲା; ସେମାନଙ୍କ ସେନାବଳର ବୃହତ୍ତମ ଅଂଶ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରି ନିହତ କରାଗଲା, ଏବଂ ବିଜୟୀମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ କ୍ଷତିକୁ ଗୋପନ କରି, ରଣକ୍ଷେତ୍ରରେ ହିଁ ରାତ୍ରି କାଟିଲେ । ଅସିରିୟାର ନଗରମାନ ଓ ପ୍ରାସାଦମାନ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେଲା ।"

ରୋମୀୟ ସମ୍ରାଟ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ବିଜୟମାନଙ୍କ ଫଳରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ, ଏବଂ ସେହି ଏକେଇ ଉପାୟରେ, ଆରବିଆରୁ ଆସିଥିବା ସାରାସେନମାନଙ୍କ ଅସଂଖ୍ୟ ସମୂହ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା—ସେହି ଅଞ୍ଚଳରୁ ଆସୁଥିବା ପଙ୍ଗପାଳମାନଙ୍କ ପରି—ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଗତିପଥରେ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଓ ଭ୍ରମକାରୀ ମହମ୍ମଦୀୟ ମତ ପ୍ରଚାର କରୁଥାଇ, ଶୀଘ୍ରହି ପାରସୀୟ ଓ ରୋମୀୟ—ଉଭୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ଆବୃତ କରିଦେଲେ ।

ଏହି ସତ୍ୟ ର ଅଧିକ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ , ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଉଦ୍ଧ ୃତିଗୁଡ଼ିକ ଯାହାଠାରୁ ଗ୍ର ହଣ କରାଯାଇଛି, ସେହି Gibbonଙ୍କ ଅଧ ାୟର ଶେଷକାଳୀନ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଅଧିକ ଅନ୍ୟ କିଛି ଆକାଙ୍କ୍ଷ ା କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ । 'ଯଦିଓ Heracliusଙ୍କ ପତାକାତଳରେ ଗୋଟିଏ ବିଜୟୀ ସେନା ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା, ତଥାପି ସେହି ଅସ୍ୱ ାଭାବିକ ପ୍ର ୟାସ ତାଙ୍କ ର ଶକ୍ତ ିକୁ ଅଭ୍ୟ ାସିତ କରିବାପେକ୍ଷ ା ବରଂ ଶୋଷି ଦେଇଥିବା ପରି ପ୍ର ତୀତ ହୁଏ । ସମ୍ର ାଟ୍ Constantinople କିମ୍ବ ା Jerusalemରେ ବିଜୟୋତ୍ସ ବ ପାଳନ କରୁଥିବା ବେଳେ, Syriaର ସୀମାନ୍ତ ରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଅପ୍ର ସିଦ୍ଧ ନଗର Saracensମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଲୁଟିତ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାର ସହାୟତା ପାଇଁ ଅଗ୍ର ସର ହୋଇଥିବା କିଛି ସେନାଦଳକୁ ସେମାନେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଦେଲେ,—ଏକ ସାଧାରଣ ଏବଂ ତୁଛ ଘଟଣା, ଯଦି ଏହା ଏକ ବିଶାଳ

ପରିବର୍ତ୍ତ ନର ପୂର୍ବାଭାସ ନ ହୋଇଥାନ୍ତା। ଏହି ଡାକାତମାନେ Mohammedଙ୍କ ପ୍ରେରିତମାନେ ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କର ଉନ୍ମତ୍ତ ବୀରତା ମରୁଭୂମିରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ କାଳର ଶେଷ ଆଠ ବର୍ଷରେ, Heraclius ସେହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶ ଆରବମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ହରାଇଲେ, ଯାହାକୁ ସେ ପର୍ସିଆନମାନଙ୍କ ହାତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ।

"'ସ୍ୱର୍ଗମଣ୍ଡଳରେ ଯାହାର ବାସସ୍ଥାନ ନାହିଁ, ସେହି ଠକେଇ ଓ ଉନ୍ମାଦର ଆତ୍ମା' ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଛାଡ଼ା ଯାଇଥିଲା। ଅଗାଧ ଗର୍ତ୍ତକୁ ଖୋଲିବା ପାଇଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଚାବି ଦରକାର ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଚାବି ଥିଲା ଖୋସ୍ରୋସଙ୍କର ପତନ। ସେ ମକ୍କାର ଜଣେ ଅପରିଚିତ ନାଗରିକଙ୍କର ପତ୍ରକୁ ଅବହେଳାଭାବରେ ଛିଣ୍ଡି ଦେଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜର 'ମହିମାର ଜ୍ୱଳନ୍ତ ପ୍ରଭା' ଠାରୁ ସେହି 'ଅନ୍ଧକାରର ଦୁର୍ଗ' ମଧ୍ୟରେ ବୁଡିଗଲେ, ଯାହାକୁ କୌଣସି ଚକ୍ଷୁ ଭେଦ କରିପାରୁନଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ନାମର ପୂର୍ବରେ ଖୋସ୍ରୋସଙ୍କର ନାମ ହଠାତ୍ ବିସ୍ମୃତିରେ ଲୀନ ହେବାକୁ ଥିଲା; ଏବଂ ଅର୍ଧଚନ୍ଦ୍ରଟି ମାନୋ ତାହାର ଉଦୟ ପାଇଁ କେବଳ ତାରାର ପତନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲା। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରାଜୟ ଓ ସାମ୍ରାଜ୍ୟହାନି ପରେ, ଖୋସ୍ରୋସଙ୍କୁ ୬୨୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ହତ୍ୟା କରାଗଲା; ଏବଂ ୬୨୯ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 'ଆରବର ବିଜୟ' ଓ 'ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିରୋଧରେ ମହମ୍ମଦାନମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧ' ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ। 'ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ଦୂତ ତୂରୀ ବାଜାଇଲେ, ତାହାପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପୃଥିବୀକୁ ଗୋଟିଏ ତାରା ପଡ଼ିଲା; ଏବଂ ତାହାକୁ ଅଗାଧ ଗର୍ତ୍ତର ଚାବି ଦିଆଯାଇଲା। ଏବଂ ସେ ଅଗାଧ ଗର୍ତ୍ତକୁ ଖୋଲିଲା।' ସେ ପୃଥିବୀକୁ ପତିତ ହେଲା। ଯେତେବେଳେ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତି କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପୂର୍ବର ସେହି ମହାରାଜା ନିଜ ଅନ୍ଧକାରର ଦୁର୍ଗରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସିରିଆ ସୀମାନ୍ତରେ ଥିବା ଜଣେ ଅପରିଚିତ ନଗରର ଲୁଟ 'ଏକ ମହାବିପ୍ଳବର ପ୍ରସ୍ତାବନା' ଥିଲା। 'ସେହି ଡାକାତମାନେ ଥିଲେ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ପ୍ରେରିତମାନେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଉନ୍ମତ୍ତ ପରାକ୍ରମ ମରୁଭୂମିରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ହୋଇଥିଲା।'"

"ତଳହୀନ ଗର୍ତ୍ତ.—ଏହି ପଦର ଅର୍ଥ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରୁ ଜାଣିହେବ; ସେଠାରେ ଏହାକୁ 'ଗଭୀର, ତଳହୀନ, ଅତି ଗଭୀର' ବୋଲି ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହା କୌଣସି ଶୂନ୍ୟ, ଉଜାଡ଼ ଓ ଅଚାଷିତ ସ୍ଥାନକୁ ସୂଚାଇପାରେ। ପୃଥିବୀର ତାହାର ଆଦିକାଳୀନ ବିକଳ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଏହି ପଦ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି। Gen. 1:2. ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହା ଯଥାର୍ଥଭାବେ ଆରବୀୟ ମରୁଭୂମିର ଅଜ୍ଞାତ ଉଜାଡ଼ ପ୍ରଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ସୂଚାଇପାରେ, ଯାହାର ସୀମାଞ୍ଚଳରୁ ପଙ୍ଗପାଳ ଝୁଣ୍ଡ ପରି ସରାସେନମାନଙ୍କର ହୋର୍ଡଗୁଡ଼ିକ ବାହାରିଆସିଥିଲେ। ଏବଂ ପର୍ସୀୟ ରାଜା ଖୋସ୍ରୋସଙ୍କର ପତନକୁ ମଧ୍ୟ ତଳହୀନ ଗର୍ତ୍ତ ଖୋଲାଯିବାରୂପେ ଯଥାଯଥ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇପାରେ, କାରଣ ତାହା ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁୟାୟୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଶରୁ ବାହାରିଆସିବାର ଏବଂ ଅଗ୍ନି ଓ ତଲୱାର ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତିକର ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରିବାର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସମୁଦାୟ ପୂର୍ବୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରସାର କରିନଥିଲେ।" Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495–498.

ପ୍ରଥମ ହାୟ, ଯାହା ପଞ୍ଚମ ତୂରୀ ଅଟେ, ଇସ୍ଲାମର ରୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଏବଂ ଏହା ରୋମ ଓ ପର୍ସିଆ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ଯୁଦ୍ଧକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁଥିରେ ରୋମ ବିଜୟୀ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଏପରି କରିବାରେ ସେ ନିଜ ସାମରିକ ଶକ୍ତିକୁ ଏପରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୟ କରିଦେଲା ଯେ, ଇସ୍ଲାମୀ ଶକ୍ତିର ଉଦୟକୁ ସେ ବାରଣ କରିପାରିଲା ନାହିଁ। ପ୍ରଥମ ହାୟ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ତୃତୀୟ ହାୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ହାୟକୁ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇତିହାସର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଚିହ୍ନିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ସେହି ଇତିହାସ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରଥମ ତିନିଟି ପଦରେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ପରେ, ଚତୁର୍ଥ ପଦ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଥମ ନେତା ଅବୁବକରଙ୍କୁ ପରିଚୟ କରାଏ।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ଘାସକୁ, କୌଣସି ସବୁଜ ବସ୍ତୁକୁ, କିମ୍ବା କୌଣସି ଗଛକୁ କ୍ଷତି ନ କରନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କ ଲଲାଟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 9:4।

ଅବୁବକରଙ୍କ ଆଦେଶ ଇସଲାମିକ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମୟରେ ରୋମୀୟ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଉପାସକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା। ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ଥିଲେ କାଥୋଲିକମାନେ,

ଯେମାନଙ୍କ ର କିଛି ଧାର୍ମିକ ସଂଘରେ ମୁଣ୍ଡ ର ପଛ ପ୍ର ଦେଶ ମୁଣ୍ଡ ନ କରିବାର ପ୍ର ଥା (ଟନସର) ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ରବିବାରର ଉପାସନା ପାଳନ କରୁଥିଲେ। ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେ ଣୀ ଥିଲେ ସପ୍ତ ମ-ଦିନର ସବ ୍ାଥ ପାଳନକାରୀମାନେ, ଏବଂ ସବ ୍ାଥ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ମୁଦ୍ର ।।

"ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଖ୍ରୀ.ଶ. 632 ମସିହାରେ ଆବୁବେକର ତାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ପଦରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେଲେ; ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଅଧିକାର ଓ ଶାସନକୁ ସୁଦୃଢ଼ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆରବୀୟ ଉପଜାତିମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗୋଟିଏ ପରିପତ୍ର ପ୍ରେରଣ କଲେ, ଯାହାରୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଂଶଟି ଗ୍ରହୀତ:—"

"'ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ଯୁଦ୍ଧ କର, ସେତେବେଳେ ପୁରୁଷସଦୃଶ ସାହସରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରିବ; ପିଠି ଫେରାଇବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ନାରୀ ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ରକ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିଜୟ କଳଙ୍କିତ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ। କୌଣସି ଖଜୁରୀ ଗଛ ଧ୍ୱଂସ କରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କୌଣସି ଧାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଜଳାଇବ ନାହିଁ। କୌଣସି ଫଳବୃକ୍ଷ କାଟିବ ନାହିଁ, ନାହିଁଲେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କ୍ଷତି କରିବ ନାହିଁ, କେବଳ ଯେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବା ପାଇଁ ହତ୍ୟା କର। ତୁମେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା ସନ୍ଧିର ନିବନ୍ଧ କର, ତାହାକୁ ଅଟଳଭାବେ ପାଳନ କର, ଏବଂ ନିଜ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ସତ୍ୟବାନ ରୁହ। ଏବଂ ତୁମେ ଆଗକୁ ଯାଇବାବେଳେ, କେତେକ ଧାର୍ମିକ ଲୋକଙ୍କୁ ପାଇବା, ଯେମାନେ ମଠମନ୍ଦିରରେ ନିର୍ଜନବାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକାରରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରିବାକୁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ମଠଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବ ନାହିଁ। ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ଲୋକଙ୍କୁ ପାଇବା, ଯେମାନେ ଶୟତାନର ସଭାଗୃହ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯେମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡମୁଡ଼ା ଚକ୍ରାକାର ଭାବେ କ୍ଷୌରିତ; ନିଶ୍ଚିତ କର, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର କପାଳ ଫାଡ଼ି ଦେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ମହମ୍ମଦୀ ହେବେ କିମ୍ବା କର ଦେବେ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ରିଆୟତ ଦେବ ନାହିଁ।'"

"ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ କିମ୍ବା ଇତିହାସରେ ଏହା କୁହାଯାଇନାହିଁ ଯେ, ଅଧିକ ମାନବିକ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ହିଂସ୍ର ଆଦେଶ ପରି ସମାନ ସତର୍କତାରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ପୂର୍ବୋକ୍ତଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ସେହି ଏକମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ଯାହାକୁ ଗିବନ୍ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଅବୁବକ୍ର ସେହି ସେନାନାୟକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ସମସ୍ତ ସାରାସେନ ସେନାଦଳଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଜାରି କରିବା। ଏହି ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହିତ ସମାନ ଭାବେ ପୃଥକ୍କାରକ ଅଟେ, ଯେପରି ଖଲିଫା ସ୍ୱୟଂ ମରଣଶୀଳ ମନୁଷ୍ୟର ଆଦେଶଠାରୁ ଉଚ୍ଚତର କୌଣସି ଆଦେଶ ପ୍ରତି, ପରିଚିତ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଆଜ୍ଞାପାଳନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ଧର୍ମ ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ମହମ୍ମଦୀୟ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବାର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷଣରେ ମଧ, ସେ ସେହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କଲେ, ଯାହା ବିଷୟରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକ କହିବେ।"

"ସେମାନଙ୍କ ର କପାଳରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର ।।—ଅଧ ।ୟ 7:1–3 ଉପରେ ଥିବା ଟୀକାମାନଙ୍କ ରେ ଆମେ ଦେଖାଇଛୁ ଯେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର । ହେଉଛି ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞ ।ର ବିଶ୍ର ।ମଦିନ; ଏବଂ ଇତିହାସ ଏହି ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ନିର୍ବାକ ନୁହେଁ ଯେ ବଉ ି ମାନର ଏହି ଯୁଗ-ବ୍ୟ ବସ୍ଥ । ସାରା ଦିନ ଯଥାର୍ଥ ବିଶ୍ର ।ମଦିନକୁ ପାଳନ କରୁଥିବା ଲୋକ ରହିଆସିଛନ୍ତ ି। କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ଏହି ପ୍ର ଶ୍ନ ଉଠିଛି ଯେ, ସେ ସମୟରେ କେଉଁମାନେ ସେହି ଲୋକ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ର କପାଳରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର । ଥିଲା, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହି କାରଣରୁ ମହମ୍ମ ଦୀୟ ନିର୍ଯ୍ୟ ।ତନାରୁ ମୁକ୍ତ ହେଲେ? ପାଠକ ଏହି ସତ୍ୟ କୁ ସ୍ମ ରଣରେ ରଖନ୍ତୁ , ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେ ଖିତ ହୋଇଛି, ଯେ ଏହି ସମଗ୍ର ଯୁଗ-ବ୍ୟ ବସ୍ଥ । ମାଧ ମରେ ଏମିତି ଲୋକ ରହିଛନ୍ତ ି ଯାହାଙ୍କ ର କପାଳରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର । ଥିଲା, କିମ ୍ବା ଯେଉଁମାନେ ଯଥାର୍ଥ ବିଶ୍ର ।ମଦିନର ସଚେତନ ପାଳକ ଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଆହୁରି ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଯେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀ ଯାହା କହୁଛି, ତାହା ହେଲା ଏହି ବିଧ୍ୱ ଂସକ ତୁର୍କୀ ଶକ୍ତ ିର ଆକ୍ର ମଣ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେ ଣୀ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ନିର୍ଦ୍ଦ ିଶିତ। ଏପରିଭାବେ ଏହି ବିଷୟ ସମସ୍ତ କଠିନତାରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଏ; କାରଣ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀ ପ୍ର କୃତରେ ଏତିକି ମାତ୍ର କହେ। ପାଠ୍ୟ ।ଂଶରେ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେ ଣୀର ଲୋକଙ୍କ ୁ ଦୃଷ୍ଟ ିଗୋଚର କରାଯାଇଛି; ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କ ର କପାଳରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର । ନାହିଁ; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ର ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର । ଅଛି ସେମାନଙ୍କ ର ସୁରକ୍ଷ । କେବଳ ପରୋକ୍ଷ ଅର୍ଥରେ ଉଲ୍ଲେ ଖିତ ହୋଇଛି। ତଦନୁସାରେ, ଇତିହାସରୁ ଆମେ ଜାଣୁନାହୁଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ କେହି ସାରାସେନମାନେ ନିଜ ଘୃଣାର ପାତ୍ର ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବିପଦ

> ଆଣିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ ରୁ କୌଣସିରେ ଜଡିତ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେ ଣୀର ମନୁଷ୍ୟ ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ଏହି ଶ୍ରେ ଣୀର ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ବିନାଶକୁ ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ସୁରକ୍ଷ । ସହିତ ତୁଳନାରେ ରଖାଯାଇନାହିଁ, ବରଂ କେବଳ ପୃଥିବୀର ଫଳ ଓ ସବୁଜ ସସ୍ୟ ଶ୍ୟ ।ମଳତାର ସୁରକ୍ଷ । ସହିତ; ଅର୍ଥାତ୍, ଘାସ, ଗଛ, କିମ ୍ବା କୌଣସି ସବୁଜ ବସ୍ତ ୁକୁ କ୍ଷ ତି କରିବା ନୁହେଁ, ବରଂ କେବଳ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦ ିଷ୍ଟ ଶ୍ରେ ଣୀର ମନୁଷ୍ୟ ଙ୍କ ୁ। ଏବଂ ପୂରଣରେ, ଆମେ ଏକ ଅଭ ୁତ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଛୁ—ଆକ୍ର ମଣକାରୀ ସେନାର ଏମିତି ଏକ ଦଳ, ଯେଉଁମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଏପରି ସେନାମାନେ ଯାହାକୁ ଧ୍ୱ ଂସ କରନ୍ତ ି, ତାହାକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ର କୃତିର ରୂପ ଓ ଉତ୍ପ ।ଦନକୁ, ରକ୍ଷ । କରୁଛନ୍ତ ି; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ର କପାଳରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର । ନଥିଲା ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ କ୍ଷ ତି କରିବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କ ୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ଅନୁସାରେ, ମୁଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡ । ମୁକୁଟଧାରୀ ଏକ ଧର୍ମାନୁୟାୟୀ ଶ୍ରେ ଣୀର କପାଳ ଚିରି ଦେଉଛନ୍ତ ି, ଯେଉଁମାନେ ଶୟତାନର ସଭାଗୃହର ଅଂଶ ଥିଲେ।"
>
> "ଏମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ, କିମ୍ବା ରୋମାନ କାଥଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଭାଗ ଥିଲେ। ମହମ୍ମଦୀୟମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର ଏମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା। ଏବଂ ଆମ ପାଖରେ ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ, ତାଙ୍କୁ ସେମାନେ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାରେ—ଯେମାନଙ୍କର କପାଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ନଥିଲା—ଏକ ବିଶେଷ ଯଥାର୍ଥତା, ଯଦି ଯୋଜନା ନୁହେଁ, ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି; କାରଣ ସେହି ଚର୍ଚ୍ଚଟି ନିଜେ ହେଉଛି ସେଇ ଚର୍ଚ୍ଚ, ଯାହା ସତ୍ୟ ସବ୍ବାଥକୁ ହଟାଇ ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଜାଲିଆତି ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ କରି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ତାହାର ମୋହରକୁ ଛିନିନେଇଛି। ଏବଂ ଆମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରୁ କିମ୍ବା ଇତିହାସରୁ ଏହା ବୁଝୁନାହୁଁ ଯେ, ଯେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅବୁବେକର ତାଙ୍କ ଅନୁସରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପୀଡନ ନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହରର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ, କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକତାବଶତଃ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ଗଠନ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ କେହ୍ଲେ, ଏବଂ କେଉଁ କାରଣରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରାଗଲା, ଗିବନଙ୍କର ଅଳ୍ପସାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆମକୁ ସୂଚିତ କରେନାହିଁ, ଏବଂ ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଆମ ପାଖରେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର କାରଣ ଅଛି ଯେ, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଉତ୍ପୀଡିତ ହୋଇନଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହା ଜୋରଦାର ଭାବେ ନଥିଲା, ସେମାନେ ତଲୱାରରେ ନିହତ ହେଲେ; ଏବଂ ଏପରିଭାବେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବିଶେଷ ଉଲ୍ଲେଖଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୂରଣ ହୁଏ।" Uriah Smith, Daniel and Revelation, 500–502.

ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆବୁବକର ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁୟାୟୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ଖଲିଫତରେ ସଙ୍ଗଠିତ କରିଥିଲେ; ଏହିପରି, ସେମାନେ ଦୁଇଜଣ ଭିନ୍ନ ଐତିହାସିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ହେଉଥିଲେ ମଧ, ସେମାନଙ୍କୁ ସମେତିକ ଭାବରେ ନେଲେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ବିପତ୍ତିର ଇସ୍ଲାମୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ବିପତ୍ତିର ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଐତିହାସିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ହେଲେ ମହମ୍ମଦ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭରେ, ମହମ୍ମଦ ଦ୍ୱିତୀୟ 1453 ମସିହାରେ କନସ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ୍‌କୁ ଜୟ କଲେ। 1449 ମସିହାରେ, ଇସ୍ଲାମଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଚାରିଜଣ ଦୂତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ପ୍ରଥମ ହାୟର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ କ୍ରମଶଃ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜଣେ ମହମ୍ମଦ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ, ପ୍ରଥମ ହାୟର ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗାର ସ୍ୱାକ୍ଷର ବହନ କରେ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଆରମ୍ଭରେ ଚାରିଜଣ ଦୂତଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା ସେତେବେଳେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ 11 ଅଗଷ୍ଟ, 1840 ରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ସମୟଠାରୁ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଆରମ୍ଭ ଇସ୍ଲାମର ମୁକ୍ତିକରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏହାର ଶେଷ ଇସ୍ଲାମର ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ସୂଚିତ କରେ। ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ—ଉଭୟ ହାୟରେ—ସେମାନଙ୍କ ଆରମ୍ଭକୁ ସେମାନଙ୍କ ଶେଷସହ ସଂଯୁକ୍ତ କରୁଥିବା ନିଖୁତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଅଛି।

ତୃତୀୟ ହାୟକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ର ଥମ ଦୁଇଟି ହାୟକୁ ପରସ୍ପ ରର ଉପରେ, "ପଙ୍କ୍ତ ିର ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତ ି," ଭାବେ ରଖିବା ଉଚିତ। ଇସ ୍ଲାମର ପ୍ର ଥମ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ 1 ଦ୍ୱ ।ରା ଚିହ୍ନ ିତ ହେଉଥିବା ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ ଗୋଟିଏ ହେଲା, ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦ ିଷ୍ଟ ସମୟାବଧିଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତ ି, ଯାହାର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଆଲ ଫା ଓ ଓମେଗାର

ଚିହ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ଅଛି; କାରଣ ପ୍ରଥମ ହାୟର ଆରମ୍ଭ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଶେଷ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ତୃତୀୟ ସନ୍ତାପ ସେତେବେଳେ ଆସିଲା, ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମ ହଠାତ୍ ଓ ଅପେକ୍ଷାତୀତ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ତେରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲା, ଏବଂ ଏହିପରି ମୋହରାଙ୍କନର କାଳର ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଶେଷ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାସ୍ୱରୂପ ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ପରେ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଆସେ। ଯେପରି ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଏବଂ ପୋପୀୟ ରୋମରେ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା, ସେପରି ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ତୂର୍ଯ୍ୟଧ୍ୱନିମୂଳକ ବିଚାରଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ଏହି ତିନି ସନ୍ତାପ ମଧ୍ୟ ତୂର୍ଯ୍ୟଧ୍ୱନି ଅଟେ। ତୃତୀୟ ସନ୍ତାପର ଇସ୍ଲାମ, ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନର କାଳ ଶେଷ ହେବ, ପୁନର୍ବାର ହଠାତ୍ ଓ ଅପେକ୍ଷାତୀତ ଭାବେ ଆଘାତ କରିବ। ସେହି କାଳକୁ ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାପର ଆରମ୍ଭକାଳ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ତାପର ଶେଷକାଳ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିରୂପିତ କରାଯାଇଛି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> ଏବଂ ସାରାହ ଦେଖିଲେ ଯେ ହାଗର ମିଶରୀୟା, ଯିଏ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ପୁଅକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲା, ସେହି ପୁଅ ଉପହାସ କରୁଛି। ଏହିକାରଣରୁ ସେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ଦାସୀ ଓ ତାହାର୍ ପୁଅକୁ ତାଡ଼ିଦିଅ; କାରଣ ଏହି ଦାସୀର ପୁଅ ମୋର ପୁଅ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ। ଏହି କଥା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାଙ୍କ ପୁଅର କାରଣରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟଦାୟକ ହେଲା। କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେହି ପୁଅ ଓ ତୁମର ଦାସୀର କାରଣରୁ ଏହି କଥା ତୁମ ଚକ୍ଷୁରେ କଷ୍ଟଦାୟକ ନ ହେଉ; ସାରାହ ତୁମକୁ ଯାହା କହିଛି, ସେହି ସବୁରେ ତାହାର କଥା ଶୁଣ; କାରଣ ଇସ୍ହାକରେ ହିଁ ତୁମର ବଂଶ ନାମିତ ହେବ। ଏବଂ ଦାସୀର ପୁଅକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଏକ ଜାତି କରିବି, କାରଣ ସେ ତୁମର ବଂଶ। ତେବେ ଅବ୍ରାହାମ ପ୍ରଭାତେ ସକାଳୁ ଉଠି ରୁଟି ଓ ଜଳର ଏକ ମଶକ ନେଇ, ହାଗରକୁ ଦେଲେ, ତାହା ତାର କାଂଧରେ ରଖିଦେଲେ, ଏବଂ ଶିଶୁକୁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଇ ତାକୁ ପଠାଇଦେଲେ; ସେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ବେଏର-ଶେବାର ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା। ପରେ ମଶକର ଜଳ ଶେଷ ହେଲା, ଏବଂ ସେ ଶିଶୁଟିକୁ ଜଙ୍ଗଲର ଏକ ଝାଡ଼ ତଳେ ପକାଇଦେଲା। ତା'ପରେ ସେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଭଲ ଦୂରରେ, ମନେ ଧନୁଷର ଏକ ତୀରପ୍ରହାର ଦୂରତାରେ, ବସିଲା; କାରଣ ସେ କହିଲା, ମୁଁ ଶିଶୁର ମୃତ୍ୟୁ ଦେଖିବି ନାହିଁ। ଏପରିକରେ ସେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସି, ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କାନ୍ଦିଲା। ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ସେହି ପୁଅର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ; ତେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତ ଆକାଶରୁ ହାଗରକୁ ଡାକି କହିଲେ, ହାଗର, ତୁମର କ'ଣ ହେଲା? ଭୟ କରନି; କାରଣ ପୁଅଟି ଯେଉଁଠାରେ ଅଛି, ସେଠାରୁ ଈଶ୍ୱର ତାହାର ସ୍ୱର ଶୁଣିଛନ୍ତି। ଉଠ, ପୁଅଟିକୁ ଉଠା ଏବଂ ତାକୁ ତୁମ ହାତରେ ଧର; କାରଣ ମୁଁ ତାହାକୁ ଏକ ମହାନ ଜାତି କରିବି। ତା'ପରେ ଈଶ୍ୱର ତାହାର ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲିଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ଜଳର ଏକ କୂଆଁ ଦେଖିଲା; ସେ ଯାଇ ମଶକଟିକୁ ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପୁଅଟିକୁ ପାନ କରାଇଲା। ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ସେହି ପୁଅ ସହିତ ଥିଲେ; ସେ ବଢ଼ିଲା, ପ୍ରାନ୍ତରରେ ବାସ କଲା, ଏବଂ ଧନୁର୍ଧର ହେଲା। ଆଦିପୁସ୍ତକ 21:9–20।